

AVERTISMENT POLITICOS:

Deși această carte a fost, bineînțeles,
meticulos documentată, se poate să nu fie
ÎN ÎNTREGIME în conformitate cu datele istorice.

Nu TREBUIE neapărat să citiți cărțile cu Sughiț
în ordine, însă, dacă vreți să o faceți,
asta este ordinea corectă:

1. Cum să-ți dresezi dragonul
2. Cum să fi pirat
3. Cum să vorbești dragonesea
4. Cum să fentezi blestemul
unui dragon
5. Cum să scapi de urgia unui
dragon
6. Ghidul eroului printre
dragonii ucigași
7. Cum să zbori prin furtuna
unui dragon
8. Cum să frângi inimona unui
dragon
9. Cum să fuxi sabia unui dragon

**SUGHIȚ STRAȘNICUL STAVRID AL III-LEA
ESTE EROUL ACESTEI POVESTIRI,
DEȘI N-AI SPUNE ASTA PRIVINDU-L.**

Sughiț e menit să fie Căpetenie,
așa că ar trebui să fie erou la ceva.
Și acest ceva este **LUPTA CU SABIA**.

Dar când își face apariția un imens sicriu de doi metri
lungime, având inscripționate cuvintele
„ATENȚIE! NU DESCHIDEȚI ACEST SICRIU”,
poți ghici ce urmează să se întâiple?

Totul e gata să devină serios de **ÎNFRICOȘĂTOR**,
în timp ce ia naștere o aventură
pentru găsirea comorii strămoșilor lui Sughiț...

DESPRE AUTORI

Sughit Strașnicul Stavrid Al Treilea
a fost un extraordinar luptător cu sabia,
un îmblânzitor al dragonilor
și cel mai mare Erou Viking care a trăit vreodată.
Dar memoriile lui Sughit se întorc înapoi în timp,
pe vremea când era doar un băiat absolut obișnuit,
căruiua i se părea foarte greu să fii Erou.

Cressida Cowell

a crescut în Londra
și pe o mică insulă, aproape nelocuită,
de pe coasta de vest a Scoției,
unde și-a petrecut timpul scriind povesti,
pescuind și căutând dragoni.
Era convinsă că pe insulă
trăiau cu adevărat dragoni
și, de atunci, a rămas fascinată de ei.
Acum locuiește în Londra cu soțul ei, Simon,
cu fiicele Maisie și Clementine,
și cu două pisici, Lily și Baloo.

Cum să fii pirat

CRESSIDA COWELL

traducere din limbă engleză
CRISTINA JINGA

nemi

1. LUPTA CU SABIA PE MARE (NUMAI PENTRU ÎNCEPĂTORI)

Thor era supărat RĂU.

Trimisese o furtună de vară grozavă să sfâșie marea-n gheare în jurul Insulei Tontului, mică și stearpă. Un vânt hain urla peste oceanul sălbatic și dezlănțuit. Tunete furioase bubuiau deasupra lor. Fulgerele se înfugeau în apă ca sulițele.

Numai un țicnit s-ar fi gândit că era o vreme potrivită pentru o plimbare cu corabia.

Dar, surprinzător, exista o corabie în larg, aruncată violent din val în val, cu oceanul flămând clămpânind din fălcii pe lângă ea, nădăjduind s-o răstoarne și să înghită sufletele de la bord, măcinându-le oasele și prefăcându-le în nisip.

Țicnitul de la comanda acestei corăbii era Haplea Râgăitorul. Haplea conducea Programul de Pregătire a Piraților de pe Insula Tontului și călătoria aceasta smintită era, de fapt, una dintre lecțiile lui Haplea, *Lupta cu sabia pe mare - (Numai pentru începători)*.

- OK, ȘLEAHΤĂ FLEȘCĂITĂ! zbieră Haplea, un descreierat de doi metri înălțime, păros și împănat cu mușchi, cu o barbă ca un dihor lovit de apoplexie și bicepsi de mărimea capetelor voastre. PUNETI OSUL LA TREABĂ, PENTRU NUMELE LUI THOR! NU EŞTI O MEDUZĂ MICUΤĂ ȘI DRĂGUΤĂ... SUGHİT, VÂSLEŞTI CA UN MUCOS DE OPT ANI... PARTEA MAI GROASĂ A VÂSLEI INTRĂ ÎN APĂ... N-AVEM TOT ANUL LA DISPOZIȚIE CA SĂ AJUNGEM ACOLΟ... etc. etc.

Sughit Strașnicul Stavrid al Treilea strânse din dinți când un val uriaș se repezi mugind peste parapet și îl plesni în plină față.

Sughit este, de fapt, eroul acestei povestiri, deși n-ați fi ghicit niciodată, dacă v-ați fi uitat la el. Făcea parte din categoria pirpiriilor și avea genul de fată stearsă, aproape imposibil de ținut minte.

Alți doisprezece băieți se luptau cu vâslele acelei corăbii și, practic, toți aduceau mai mult a Eroi vikingi decât Sughit.

Porcbubos, de pildă, la numai unsprezece ani, deja deținea o înfloritoare cultură de coșuri productive adolescentine și avea probleme cu mirosul corporal. Sufludecâine putea vâslii la fel de vânjos ca oricare altul doar cu o mâna, în timp ce se scobea în nas cu cealaltă. Râtmucos era un lider înnăscut. Hăbăucul avea deja păr în urechi.

Sughit era absolut spălăcit, tipul de băiat care nu se remarcă prin nimic, slabănog, pistriuia, ușor de trecut cu vederea într-o mulțime.

Sub băncile vâslașilor erau ghemuiți treisprezece dragoni, câte unul pentru fiecare băiat.

Dragonul care-i aparținea lui Sughit era mult mai mic decât ceilalți. Pe nume Știrbul, era un dragon Comun sau de Grădină, verde-smarald, cu ochi enormi și o expresie îmbufnată.

El scânci către Sughit în dragoneză¹:

– Víkingii ăştia n-n-nebuni! Știrbului i-i-intrat sare în aripi. Știrbul stă într-o balta mare, rece. Știrbul f-f-foame... D-D-DĂ-MI PAPA. Îl trase pe Sughit de pantaloni. Știrbul are nevoie de m-m-mâncare, ACU'.

¹ Dragoneza este limba naturală a dragonilor. Am tradus-o pentru folosul acestor cititori cărora dragoneza li se pare un pic învechită. Numai Sughit putea pricepe acest limbaj fascinant (n.a.).

- Îmă pare rău, Ștîrbule, zise Sughiț și se chirci, căci barca plonjă ca ieșită din minți pe panta altui talaz monstruos, dar nu e un moment potrivit...

- NUMAI THOR ȘTIE, răcni Haplea, cum ați reușit voi, ADUNĂTURĂ DE MOTÂNTOCI, să primiți inițierea în tribul Huliganilor Păroși... dar acum aveți în față patru ani grei de Program de Pregătire a Piratilor, mai înainte de a vă numi VIKINGI.

„O, minunat“, gândi Sughiț, posomorât.

- O să începem cu cea mai importantă Abilitate a Vikingului dintre toate... LUPTA CU SABIA PE MARE.

Haplea rânji.

- Regulile Piraterești ale Luptei cu sabia sunt... NU EXISTĂ NICIO REGULĂ. În lecția aceasta, mușcatul, scosul ochilor, zgâriatul și orice altceva foarte josnic, toate vă aduc puncte în plus. Cel care strigă primul „Mă dau bătut“ va fi învinsul.

- Sau ne încăm cu toții, murmură Sughiț, ce-o fi mai întâi.

- ACUM, urlă Haplea, ÎL NUMESC PRIMUL CONCURENT PE SUFLUDECÂINE! CINE VREA SĂ SE LUPTE CU EL?

Sufludecâine-cu-Drojdiedecreier grohăi fericit la gândul vărsării de sânge. Sufludecâine era un bătaș lipsit

de minte, cu nodurile degetelor păroase, care practic arăta pământul când mergea, cu niște ochi mici și răi, și cu un belciug mare în nările lui răsfrânte, care-l făcea să arate ca un mistreț zurbagiu cu un caracter mârșav.

– Cine vrea să lupte cu Sufludecâine? repetă Haplea Râgâitorul.

Zece dintre băieți ridică mânile, cu strigăte de „Eudomnulevărogalegețimăpeminedomnule“, înnebuniți de entuziasm la gândul că vor fi făcuți chisăliță de Sufludecâine-cu-Drojdiedecreier.

Nu c-ar fi fost vreo surpriză. Așa erau cei mai mulți dintre Huligani.

Dar surpriza veni din partea lui Sughiț, care sări în picioare strigând:

– Mă ofer voluntar, eu, Sughiț Strașnicul Stavrid al Treilea!

Asta era neobișnuit, pentru că, deși Sughiț era singurul fiu al Șefului Stoic Mătăhălosul, nu avea ceea

ce să ar putea numi „înclinație sportivă“. Era aproape la fel de slab și la Bufbal, și la Sugrumăl, și la toate celelalte sporturi violente vikinge ca și prietenul lui cel mai bun, Piciordepește.

Iar Piciordepește suferă de strabism, șchiopăta, avea multiple alergii și niciun pic de coordonare.

– Ce te-a apucat? șopti Piciordepește. Stai jos, bezmeticule... O să te omoare...

– Nu-ți face griji, Piciordepește, răsunse Sughiț, știu eu ce fac.

– OK, SUGHIȚ, bubui Haplea, surprins. Vino aici, băieți, și arată-ne din ce plămadă ești făcut!

– Dac-o să ajung VREODATĂ să fiu Șeful acestui Trib, șopti Sughiț lui Piciordepește, în timp ce își scotea vesta și își prindea sabia la brâu, va trebui să fiu Erou la *ceva*...

– Crede-mă, zise Piciordepește, NU E ĂSTA DOMENIUL TĂU... Ideile deștepte, da. Vorbitul cu dragonii, da. Dar lupta corp-la-corp cu o brută ca Sufludecâine? Hotărât NU, NU, NU.

Sughiț nu-i dădu atenție.

– Strașnicii Stavrizi au avut întotdeauna talent la lupta cu sabia. Cred că-i în sânge... Vezi stră-străbunicul meu, Barbă-Aspră cel Oribil, cel mai bun luptător cu sabia DIN TOATE TIMPURILE...